

Arrest

nr. 59 166 van 1 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 juli 2009 het Rijk binnen en diende op 23 juli 2009 een asielaanvraag in. Op 10 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Newari, afkomstig uit Baneshwor, Kathmandu (Nepal) en bent u in het bezit van de Nepalese nationaliteit. Vijf jaar geleden werd u lid van de Nepali Congress Party (NCP). U bent sindsdien actief lid van deze partij. Zo promoveerde u sindsdien deze partij tijdens verkiezingen door mee campagne te voeren. U hing onder meer pamfletten en posters op. Door uw activiteiten voor deze partij begon u vier jaar geleden problemen te krijgen met leden van YCL (Youth Communist League), een afdeling van de communistische partij van Prachanda. Ze probeerden

u meermaals te beletten dit soort activiteiten uit te voeren. Ofschoon ze u aanzagen als een politieke tegenstander en optraden tegen uw politieke activiteiten, probeerden ze u sindsdien ook te overtuigen u bij hun partij aan te sluiten. U nam dit evenwel nooit ernstig op. Vier à vijf jaar geleden begon u tevens dreigbrieven van YCL te ontvangen. U ontving in totaal drie dergelijke dreigbrieven. De inhoud van deze brieven luidde steeds dezelfde. U werd aangemaand u bij hun partij aan te sluiten en tegelijkertijd zetten ze u onder druk andere politieke partijen niet langer te steunen. Uw problemen met YCL gingen steeds van dezelfde persoon uit. Het was hun lokale leider G. C. die u viseerde. U lichtte uw partij over uw problemen met YCL in. Drie jaar voor het gehoor werd u bij u thuis in Baneshwor ontvoerd door vijf leden van YCL in legerkledij. U herkende geen van deze personen. Ongevraagd betraden ze uw woning en maanden u aan met hen mee te komen. U werd geblinddoekt, gehandboeid en meegenomen naar een onbekende bestemming waar u vervolgens drie dagen werd vastgehouden. Tijdens deze drie dagen werd u onder druk gezet uw activiteiten voor NCP stop te zetten. Hierbij werd tevens fysiek geweld gebruikt. Uiteindelijk werd u voor de keuze geplaatst u bij hun partij aan te sluiten. Onder druk gaf u hieraan toe. Hierna werd u vrijgelaten. De avond van uw ontvoering had uw moeder aangifte gedaan van deze ontvoering bij de politie. Daar werd ze toen uitvoerig ondervraagd over wat er met u gebeurd was en kreeg ze te horen dat ze u zouden proberen te vinden. Tegelijkertijd informeerde ze G. C. over uw ontvoering. Ze had immers een vaag vermoeden dat YCL achter uw ontvoering zat. Na uw vrijlating lichtte u de politie in dat u was vrijgelaten. U vertelde dat u door onbekenden was meegenomen maar liet achterwege te vermelden dat YCL achter uw ontvoering zat. U durfde dit niet mee te delen. U lichtte tevens uw partij in over uw ontvoering. De partij maakte dit publiek en één maand na uw vrijlating werd hierover bericht in een krant. Na uw vrijlating zette u uw activiteiten voor NCP verder. Door wat er gebeurd was met YCL kon u wel niet heel actief meer zijn. U hielp zo goed u kon. Vier à vijf maanden na uw vrijlating ontving u de laatste van voornoemde drie dreigbrieven van YCL. Een jaar na uw ontvoering, twee jaar voor het gehoor op het Commissariaat-generaal, nam u deel aan een bijeenkomst van NCP in Baneshwor, die verstoord werd door leden van YCL. U werd toen door hen opgemerkt. Ze vroegen u wat u daar deed. U loog en vertelde hen dat u gestopt was met uw activiteiten voor NCP en daar toevallig passeerde. Hierop lieten ze u gaan. Een vriend van u, G. R. , die tevens actief is voor NCP en ook daar aanwezig was had minder geluk en werd die dag door YCL opgepakt. Direct hierna verliet u op aanraden van uw broer Baneshwor en verhuisde u naar een oom van u in Mariwan, gelegen in Malangwa (Sarlahi) district. Twee maanden later vernam u dat uw vriend door YCL gedood was. Dit nieuws raakte u. Sindsdien heeft ook u schrik door hen opgepakt en gedood te zullen worden. Hun partij steunen, zoals ze van u verlangden, was tegen uw waardigheid. U besloot daarom het land te verlaten. U bleef in totaal drie à vier maanden bij deze oom. In tussentijd zocht uw broer een smokkelaar die u naar het buitenland kon brengen en regelde hij uw documenten. In deze periode verkocht u tevens uw winkel in Baneshwor. Toen dit alles geregeld was, keerde u terug naar Kathmandu. Daar verbleef u toen enkele dagen waarna u vanuit Kathmandu het vliegtuig nam naar Delhi, India. Na een korte tussenstop daar reisde u met het vliegtuig verder naar Parijs, Frankrijk. U reisde met het Nepalese paspoort van uw broer Sagiun Shrestha. Op 23 juli 2009 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Nepalese Staatsburgerschapskaart (Nagarikta Pramanpatra – vergelijkbaar met identiteitskaart); uw lidkaart van NCP en een brief van YCL opgesteld op 14/10/2064 (Nepalese kalender, stemt overeen met 28 januari 2008 volgens de Gregoriaanse kalender).

B. Motivering

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. U legde ondermeer tegenstrijdige verklaringen af ten overstaan van het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken over de door u gebruikte reisdocumenten en uw reisdata. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken met uw eigen paspoort vanuit Nepal naar België te zijn gereisd. U verklaarde toen niet te weten of dit paspoort een geldig visum voor binnenkomst in Frankrijk bevatte. U voegde eraan toe dat de smokkelaar alles regelde (verklaring DVZ, vraag 33). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel met het paspoort van uw broer Sagiun Shrestha vanuit Nepal naar België te zijn gereisd. U verklaarde ditmaal tevens dat dit paspoort een toeristenvisum geldig voor 15 of 16 dagen bevatte (CGVS, p. 5). Vervolgens geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen stelde u tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk gezegd te hebben dat u met het paspoort van uw broer reisde. Dit blijkt evenwel niet uit uw administratieve dossier. Wat het visum betreft, stelde zich niet te herinneren hierover bevraagd te zijn ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, p. 5). Deze uitleg is

niet afdoende ter verantwoording van deze tegenstrijdigheden. Ook over de identiteitscontroles tijdens deze reis legde u weinig overtuigende verklaringen af. Zo stelde u bij binnenkomst in Frankrijk niet persoonlijk dit paspoort te hebben moeten tonen. U zou bij aankomst in Frankrijk op de luchthaven wel een identiteitscontrole moeten passeren zijn. Uw smokkelaar zou toen evenwel uw paspoort in uw plaats getoond hebben (CGVS, p. 5). Aan deze verklaring kan evenwel geen enkel geloof gehecht worden. Uw bewering met betrekking tot uw binnenkomst op het Schengengrondgebied is niet aannemelijk. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat bij aankomst in de luchthaven(s) in Parijs elke reiziger strikt gecontroleerd wordt. Deze controles verlopen steeds individueel en het is dan ook uitgesloten dat iemand anders uw paspoort zou hebben voorgelegd aan de douanebeambte. Op deze regel zijn geen uitzonderingen. Geconfronteerd met deze informatie, wijzigde u uw aanvankelijke verklaringen door plots te stellen dat het toch u was die het paspoort bij aankomst in Frankrijk aan de controlerende autoriteiten toonde (CGVS, p. 5).

U slaagde er daarnaast tijdens uw opeenvolgende gehoren op het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken ook niet in eenduidige verklaringen af te leggen over uw juiste vertrekdatum uit Nepal. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 juli 2009 Kathmandu verlaten te hebben en met het vliegtuig naar Delhi, India, te zijn gereisd (verklaring DVZ, vraag 34). U voegde er ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken nog aan toe dat u 15 dagen na uw vrijlating door YCL - die u hadden ontvoerd en na drie dagen hadden vrijgelaten - het land verliet (vragenlijst DVZ, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal stelde u zich de exacte datum van uw vertrek uit Nepal niet meer te herinneren. Ook de maand van uw vertrek bleek u niet te herinneren. U slaagde er wel in uw vertrek uit Nepal 3,5 maanden voor het gehoor te situeren (CGVS, p. 4). Vervolgens situeerde uw vertrek uit Nepal tijdens dit gehoor ongeveer 1, 5 à 2 jaar voordien. U verklaarde immers ongeveer 2 jaar daarvoor in Nepal bij uw oom in het district Malangwa te zijn gaan wonen (CGVS, p. 11). Drie à vier maanden na uw intrek bij uw oom in dit district, zo stelde u vervolgens, verliet u het land (CVS, p. 11). Uw ontvoering door YCL situeerde u toen één jaar voor uw vertrek naar uw oom in Malangwa (CGVS, p. 8 en 11). Geconfronteerd met dit opmerkelijke hiaat in uw opeenvolgende verklaringen wijzigde u uw eerdere verklaringen. U stelde zich vergist te hebben over het tijdstip van de arrestatie van uw vriend G. C. en uw vertrek naar het district Malangwa. Dit vond niet twee maar één jaar voor het gehoor plaats (CGVS, p. 12). Het louter wijzigen van voorgaande verklaringen is echter onvoldoende ter verantwoording van deze flagrante tegenstrijdigheden. U slaagde er tot slot niet in uw reispaspoort of enig ander bewijs van uw beweerde reisroute (vliegtuigticket, instapkaart, bagagesticker, etc.) neer te leggen. U maakt aldus iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door ernstige hiaten, tegenstrijdigheden en tekortkomingen tussen uw opeenvolgende verklaringen over uw problemen met YCL in Nepal. Zo situeerde u uw ontvoering door de Maobadi ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken in de negende maand van 2065 (loopt van 16 december 2008 tot 13 januari 2009) (vragenlijst DVZ, vraag 5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal situeerde u deze ontvoering drie jaar voor dit gehoor (CGVS, p. 8). De arrestatie van uw vriend Gyanu Rai situeerde u dan weer ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken enkele dagen voor uw ontvoering door YCL (vragenlijst DVZ, vraag 5), terwijl u deze gebeurtenis op het Commissariaat-generaal één jaar na uw ontvoering door YCL situeerde (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze laatste tegenstrijdigheid, slaagde u er niet in een begrijpbaar antwoord te formuleren (CGVS, p. 12). U bleef er wel bij dat uw ontvoering ongeveer 3 jaar voor het gehoor plaatsvond. Vervolgens geconfronteerd met uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij u deze ontvoering in de negende maand van 2065 situeerde, kwam u met de geheel ongeloofwaardige uitleg dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken onder druk werd gezet om data te geven en bijgevolg dit toen zomaar gezegd had (CGVS, p. 12). Opmerkelijk is ook dat u er vandaag niet in slaagt een dergelijke belangrijke gebeurtenis als uw ontvoering exacter in de tijd te situeren (CGVS, p. 8).

Bovendien kan ook geen enkel geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden politiek profiel. Zo beweerde u sinds vijf jaar actief lid te zijn van Nepali Congress Party (NCP). Uw activiteiten bestonden uit deelname aan bijeenkomsten van de partij en het voeren van campagne voor de partij tijdens verkiezingsperiodes. Het was door deze activiteiten dat u problemen begon te kennen met YCL. Uw kennis van het politieke gebeuren in Nepal bleek evenwel volkomen onvoldoende. Ofschoon u beweerde heel actief te zijn geweest voor deze partij tijdens verkiezingen bleek ondermeer uw kennis van de laatste parlementsverkiezingen in Nepal nihil. Zo slaagde u er niet in deze in de tijd te situeren en kon u ook niet aangeven wat zo speciaal was aan deze verkiezingen (CGVS, p. 6). Het betrof hier evenwel verkiezingen voor een 'Grondwetgevende Vergadering' die als historisch voor het land kunnen worden beschouwd aangezien ze het einde van de monarchie in Nepal inluiden en een grondige

verschuiving in het politieke landschap in Nepal met zich meebrachten. Deze verkiezingen die plaatsvonden op 10 april 2008 werden immers overtuigend gewonnen door de partij van de Maoïsten. U slaagde er evenmin in aan te geven op welke manier de koning in Nepal van de macht werd verdreven en de republiek in Nepal tot stand kwam (CGVS, p. 7). U stelde dat de mensen hiertoe beslisten via een staking, een demonstratie, een 'revolutie' waaraan alle partijen deelnamen (CGVS, p. 13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat de republiek tot stand kwam na stemming in het parlement. Op 28 mei 2008 stemde de Grondwetgevende Vergadering voor een federale democratische republiek, wat het formele einde betekende van de monarchie. Opmerkelijk is tevens dat u de naam niet bleek te kennen van de partij van de maoïsten. U verwees hierbij naar de partij van Prachanda en de maoïsten. Gevraagd naar de officiële naam van deze partij geraakte u niet verder dan 'Communist Party' (of Communistische Partij) (CGVS, p. 7). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat de officiële benaming van deze partij Unified Communist Party of Nepal (Maoïst) (afkorting: UCPN(M); voorheen; Communist Party of Nepal (Maoïst)) luidt. Gezien het feit dat u jarenlang door de maoïsten, in het bijzonder YCL, onder druk werd gezet om lid te worden van deze partij - iets waar u tijdens uw ontvoering ook mee instemde - en het hier om de grootste politieke partij in Nepal gaat, mag verwacht worden dat u hiervan op zijn minst de officiële benaming kent. Het is tevens opmerkelijk dat u evenmin de naam bleek te kennen van de democratische beweging (Jana Andolan II of People's Movement II) die in 2006 een einde bracht aan de alleenheerschappij van Koning Gyanendra en het de facto einde van de vijandelijkheden tussen de Maoïsten en de Nepalese ordediensten inluide (CGVS, p. 13), temeer ook daar u stelde op dat ogenblik activist te zijn voor NCP. U bleek evenmin de naam te kennen van de eerste president van Nepal na de afkondiging van de republiek (CGVS, p. 7). Deze persoon, Ram Baran Yadav, maakt nochtans deel uit van uw partij.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw asierelaas.

Ten slotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en lidmaatschap van NCP staan voor mij niet ter discussie. Wat de brief van YCL d.d. 14/10/2004 (28 januari 2008) betreft, kan worden verwezen naar bovenstaande opmerkingen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Om geloofwaardig te zijn, dienen documenten coherente en aannemelijke verklaringen te ondersteunen, quod non in casu.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker "is niet akkoord met deze beslissing en zeker niet met de motivering ervan waarbij hem het statuut als vluchteling in de zin van de conventie van Genève en het subsidiaire beschermingsstatuut werd geweigerd" en onderwerpt de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht, het middel zal dan ook verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omdat hij er geïmigreerd werd door leden van de "Youth Communist League", omwille van zijn activisme voor de "Nepali Congress Party". De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker zijn reisweg en politiek profiel niet aannemelijk maakt en zijn verklaringen inzake zijn vluchtrelaas vaag en tegenstrijdig voorkomen, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielmotieven.

3.2. Verzoeker voert aan dat *"Het is de smokkelaar die het paspoort van verzoeker regelde. De smokkelaar heeft alles geregeld. Hij denkt wel dat er een toeristenvisum was voor 15 à 16 dagen. De paspoort waarmee hij naar Parijs is gekomen stond op naam van zijn broer. Voor het overige kan hij hierover weinig meedelen omdat hij hier eigenlijk niets over weet maar men blijft maar doorvragen zodat verzoeker verplicht wordt om antwoorden te geven waar hij niet zeker van is en waardoor achteraf gesteld wordt dat hij zichzelf tegensprekt en niet duidelijk en eenduidig is."*

3.2.1. Verzoeker bevestigt aldus louter één van de tegenstrijdige versies, wat de incoherentie van zijn verklaringen bezwaarlijk kan weerleggen. Op het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaf verzoeker evenmin spontaan aan problemen te hebben gekend op de Dienst Vreemdelingenzaken en pas wanneer hij geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden beweerde hij plots dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken onder druk was gezet, wat dan ook bezwaarlijk kan overtuigen te meer nu verzoeker het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken ondertekende en hierbij bevestigde dat *"alle bovenstaande verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen"*. Verzoekers argumenten rond *"de inschatting van het juiste tijdsverloop"* en dat hij *"af en toe niet meer wist maar verplicht werd exacte data op te geven en dat dit geleid heeft tot verwarring"* kan ook niet overtuigen. Immers niet enkel de interne chronologie van de feiten die zich voor zijn komst naar België zouden hebben voorgedaan is uiteenlopend, het is evenmin aannemelijk dat de tegenstrijdigheden niet dagen maar jaren betreffen. Hoe dan ook waar verzoeker aanvoert dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken de exacte antwoorden niet kende maar onder druk werd gezet te antwoorden, bevestigt hij aldus dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken onwetend was, doch licht niet toe waarom hij bij de commissaris-generaal plots wel alle correcte antwoorden kende. Verzoeker heeft daarenboven de kans gehad alle eventuele geheugenmoeilijkheden te melden tijdens het CGVS-verhoor en er wordt hier ook uitdrukkelijk naar gevraagd (zie CGVS-verhoor). Hij heeft gemeend dit niet te moeten melden zodat zijn verklaringen hierover in het verzoekschrift opportunistisch voorkomen. Verzoekers verklaringen over zijn vertrek uit Nepal, zijn visum en de reisdocumenten komen dan ook klaarblijkelijk verzonnen en (slecht) ingestudeerd voor, wat zijn geloofwaardigheid onderuithaalt te meer nu verzoeker niet aantoont wanneer hij zijn land verliet en of hij nog in Nepal was tijdens de feiten.

3.3. De lidkaart van de NCP toont slechts aan dat verzoeker deze beweging (financieel) steunt maar geen bewijs vormt van zijn actief lidmaatschap. De kaart werd opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en heeft slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie. De partijkaart staft geenszins een doorgedreven partij-engagement wat evenmin kan worden afgeleid uit zijn verklaringen. Verzoeker bleek immers inzake verschillende elementaire gegevens van de Nepalese politiek opvallend onwetend te zijn.

3.3.1. Verzoeker voert aan *"Dat hij lokaal in de politiek is geïnteresseerd"* en meent dat hij *"hierover ook de nodige verduidelijkingen kan geven"*. Verzoeker licht toe dat *"Hij is geïnteresseerd in de plaatselijke politiek omdat die dicht bij de mensen staat en hen werkelijk kan bijdragen in het dagelijkse leven, dat dit een groot verschil met de nationale politiek is, wat ver van hun dagelijkse realiteit is. Dit mag echter geen reden zijn om te twifelen aan zijn plaatselijke geëngageerdheid. Als men niet twijfelt aan zijn lidmaatschap van NCP waarom twijfelt men dan aan zijn profiel aangezien hij duidelijk heeft gezegd dat dit op lokaal vlak is, waar hij antwoordde en verduidelijkingen kan op geven."* Verzoeker argumenteert verder *"Dat men hem ook vragen stelt die niet echt relevant zijn zoals, wie is de leider van de Verenigde Naties. Waar is het belang voor zijn zaak? Bovendien als men aan de burgers hier vraagt wie de leider is van de Verenigde Naties, dan meen ik dat er velen het antwoord schuldig blijven."*

3.3.2. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker ter verhoor enkel opmerkte dat hij *"had een lagere functie, als een lid hielp ik gewoon"* (gehoorverslag CGVS, p.7), maar er nooit op gewezen heeft dat hij enkel actief was op *"lokaal"* niveau en hij om die reden onbekend is met de nationale politiek. Bovendien

gaf hij ook zelf aan dat de laatste verkiezingen in Nepal “*Algemene verkiezingen [waren] om verkozen te worden tot het parlement*” (gehoorverslag CGVS, p.6). Hoe dan ook waar verzoeker stelt nood te hebben aan internationale bescherming voor zijn plaatselijk politiek activisme nuanceert hij zowel ter verhoor op het Commissariaat-generaal als thans in het verzoekschrift de draagwijdte en ernst van zijn politieke activiteiten. Voorts kan ook van een plaatselijke actieve politicus met een “lagere functie” een algemene politieke kennis verwacht worden. Daargelaten dat verzoeker niet de vertegenwoordiging van de Verenigde Naties in Nepal moet kunnen toelichten -wat hem overigens ook niet verweten wordt in de bestreden beslissing- moet hij wel bekend zijn met de recente verkiezingen, de totstandkoming van de republiek, andere politieke partijen, officiële namen van belangrijke partijen en bewegingen die ook op plaatselijk niveau doorwerken, etc. Evenmin is het ernstig dat verzoeker de ideologie van zijn eigen partij niet algemeen kan toelichten en zelfs de naam niet kent van de eerste president en partijgenoot van Nepal. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor de vastgestelde onwetendheden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij politiek actief was in Nepal, zijn algemene kennis inzake Nepal en de Nepalese politiek is dermate onvoldoende dat dit, samengenomen met de ongeloofwaardigheid van zijn reisweg en vertrek uit Nepal, erop wijst dat hij Nepal reeds langer verlaten heeft dan hij beweert. Het voorgehouden asielrelaas kan dan ook bezwaarlijk overtuigen.

3.4. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. Verzoeker legde tenslotte een attest of dreigbrief neer van de YCL, dat hij ook opnieuw toevoegt aan zijn verzoekschrift, doch toont niet aan dat het een authentiek en waarachtig stuk betreft. Dergelijke stukken dienen echter hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu niet het geval is. Dit stuk kan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas dan ook niet vitiëren. Wat verzoekers verwijzingen naar de “*huidige situatie te Nepal*” betreft benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het voorgehouden land van herkomst om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert aan dat “*De bestreden beslissing is m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, niet afdoende gemotiveerd*” en “*manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in het land van herkomst van verzoeker. (...) De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht*”.

4.1.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat in de bestreden beslissing in het onderdeel “*motivering*” besloten wordt dat “*Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw asielrelaas*” en de bestreden beslissing derhalve door uitdrukkelijk te verwijzen naar alle voorgaande bevindingen die ertoe deden besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas en die zowel de weigering van de vluchtelingenstatus als de weigering van de subsidiaire bescherming schragen, wel degelijk en uitgebreid motiveert waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet merkt verweerder terecht op *“dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet gelet op de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand”*, de algemene, ongestaafde en louter hypothetische bedenkingen die verzoeker in dit verband aanvoert in het verzoekschrift doen hieraan geenszins afbreuk.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK